

Til
Landbruks- og matdepartementet

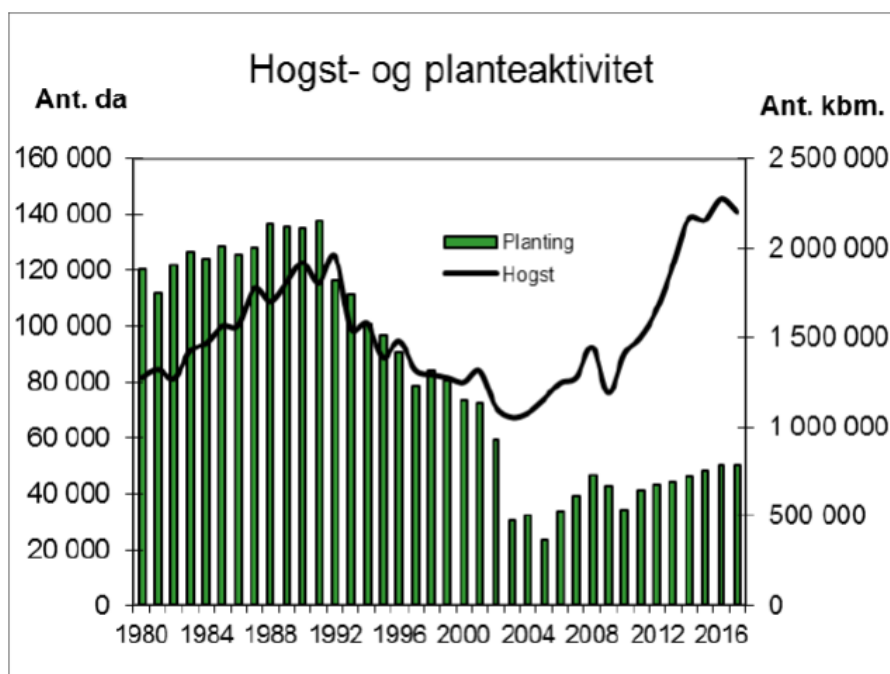
Vår ref.

Dato:

Innspill til høring på endring av Forskrift om berekraftig skogbruk

Skognæringa Kyst SA er svært fornøyd med at det er tatt initiativ til å endre den aktuelle forskriften i en retning som bedre sikrer den langsiktige skogproduksjonen.

Det er ingen hemmelighet at utfordringene med å få til god foryngelse etter hogst er størst i kyststrøkene, j.fr. figuren under. Det er en rekke mulige forklaringer på hvorfor det er slik, noe vi ser på i vår spørreundersøkelse gjennom prosjektet Framtidsskogen, som retter seg mot skogeiere som ikke har plantet etter hogst. Resultater fra denne undersøkelsen vil etter planen foreligge i løpet av høsten 2022.

Utvikling i hogst- og planteaktivitet i kystfylkene i perioden 1980 til 2017. Etter 2017 har hogsten økt ytterligere, mens planteaktiviteten ikke har fulgt etter.

Skognæringa Kyst SA

Daglig leder: Ole Bakke, mob. 91342857, E-post: ole@kystskogbruket.no

Skogreisinga som skjedde etter krigen og framover til 70-tallet har blitt en enorm suksess, som har gitt meget stor produksjon av bartre, med tilhørende klimaeffekt. Det er nå svært viktig å sikre videre tilvekst med gode produksjonstrær der det hogges barskog. Dette innebærer i praksis at det skal plantes bartre de aller fleste steder der det har stått bartre, slik forslaget legger opp til.

Skog- og trebruk har stor betydning i det grønne skiftet, noe som forsterker behovet for god foryngelse med produktive treslag av god kvalitet. Mangelfullt foryngelsesarbeid de siste tiårene vil i løpet av noe tid bidra til å forsterke nedgangen som Landsskogtakseringen viser for utviklingen i tilveksten, som synker for første gang på 100 år.

Når man over tid har avdekket at foryngelsesarbeidet har vært for dårlig, er det på høy tid å ta tak i problemet. Justeringene i denne forskrifta er en god begynnelse og har potensial til å virke, men er etter vårt syn i seg sjøl langt fra nok til å snu den negative utviklinga.

Generelt sett støtter vi fullt ut alle forslagene til endringer i forskrifta. Vi mener i tillegg man bør justere minste lovlig plantetall og differensiere noe mer. Langs kysten er det mange steder høy bonitet, og vi mener det er behov for atskillig flere planter enn 150 pr dekar. 50 planter kan være et greit minimum på G/F6, men er for få på G11. Tilsvarende kan 100 være et greit minsteantall for G/F14, mens det er for lavt på G/F17.

Andre forhold som er helt essensielle å rette opp for å nå målet om å styrke arbeidet med foryngelse etter hogst, slik at langsiktig skogproduksjon og CO₂-opptak økes.

A) Økonomiske virkemidler

Det må følges opp med gode nok tilskuddsordninger og nok tilskuddsmidler. Skogfondsordningen mener vi fungerer godt, men mener laveste sats for trekk med fordel kan økes en del for å sikre å ha penger til foryngelse og skogkultur. 4 % avsetning, som i dag, gir alt for lite midler til å få opp ny skog.

B) Veiledning og kompetanse

Over tid har vi sett en kraftig nedbygging av det offentlige veiledningsapparatet etter at landbruksforvaltningen ble overført til kommunene, men også hos statsforvalterne. Vi mener forskriftendringen må følges opp med en gjenoppbygging av den nøytrale skogveiledningen på fylkes- og kommunenivå.

C) Myndighetsutøvelse

Den formelle og juridiske strukturen som brukes for behandling av saker etter Skogbruksloven med forskrifter ble lagt i 2004. Denne strukturen er helt ulik det vi ellers ser på landbruksområdet, blant annet for jord- og konsesjonslov, som det er relevant å sammenligne med.

Ansvar for skogbruksloven er delegert direkte ut til kommunen. Overordna myndighet har ikke virkemidler overfor kommunen på skogområdet, mens de har det etter annet lovverk. Statsforvalteren har ikke hjemmel til å gjennomføre juridisk forvaltningskontroll på skogområdet – blant annet oppfølging av foryngingsplikta. Det er heller ingen sanksjonsmuligheter overfor kommuner som ikke utfører de lovpålagte oppgavene eller ikke har kompetanse og personell på fagområdet.

D) Omdisponering av skogareal

Statistikken viser at alt for mye skogareal omdisponeres til andre formål. Denne omdisponeringa må reduseres betydelig, samtidig som det innføres krav om påskoging for å oppveie for avskoget areal. Landbrukets egen bruk av skogareal til beite utgjør en stor del av omdisponert areal. Det MÅ innføres regler for slik omdisponering, noe som ikke finnes i dag, og tilskuddsordningene i jordbruket må endres slik at de ikke stimulerer til feilaktig omdisponering.

E) Kartfesting av hogst

Skogmyndighetenes mulighet til å følge opp med veiledning og juridiske virkemidler hemmes av at man ikke kjenner til hogstområdenes plassering. I vår digitale verden bør det være lett å kreve at skogeier leverer digitalt kart for hogstområdet.

Konklusjon

Vi mener endringene som er foreslått i bærekraftsforskrifta er et skritt i riktig retning, men det er helt nødvendig å følge opp med flere endringer, som nevnt over, for at det skal få noen vesentlig effekt.

Med vennlig hilsen

Ole Hartvig Bakke
Daglig leder Skognæringa Kyst SA